

Petr Novotný, bronzový medalista, při svém pokusu

Hra na pravdu

2. mistrovství ČR v přesnosti přistání v paraglidingu – ČOS Gradient Cup 2004

„Do čtvrtce 10 x 10 metrů přistanu se zavázanýma očima,“ říkal jsem si ve chvíli, kdy jsem plovrozal na internetu svojí přihlášku na 2. mistrovství České republiky padákových kluzáků v přesnosti přistání. Po loniškém Mistrovství, které se konalo v Krkonoších v rámci „klasických“ závodů, si tentokrát dali „speciální“ dostaveníčko v Zábrěhu u Úpavy.

Pravda první - navigační
Hlavní pořadatel soutěže - ČOS Paracentrum, s.r.o., se rozhodl pro velice zajímavé řešení závodů. Pro konání závodů vybral klasické letiště a pro vzlety využil navigační. Připraveny tedy byly dva navigační, čtyři lana a dva křižní vlekaři. Soutěžilo se za běžného provozu letiště, a tak bylo třeba dodržovat pravidla - paraglidisté letěli levě - jižní okruhy a ostatní provoz využíval okruhy pravé - severní.

Do závodu se přihlásilo celkem 24 pilotů. Tito piloti poskládali sedm týmů, takže byla vyhlášena i týmová soutěž. První trabl přišel hned na úvodním brifinku při zjišťo-

vání zkušenosti pilotů se starty na navigáku. Dobrá třetina přihlášených na navigáku nestartovala vůbec, další třetina si start pátovála z minulosti jen matně, zbytek se tvářel suverénně. Vrásky na čelech vlekařů začaly v té chvíli tvorit zajímavé reliéfy. Nezbyvalo než uspořádat rychlokurz vzlétů za pomoci navigáku. Pro nezkoušené a málo zkušené povimpy, pro zbytek dobovolní. Zúčastnili se všichni.

Spousta navigačkových začátečníků přinesla posleze i průtahy startů, ale o tom později.

Pravda druhá - počasí
Soutěž v přesnosti přistání je velmi choulostivá na povětrnostní podmínky. Vitr nesmí foukat vůbec, nebo musí foukat správným směrem, ale ne moc. Podle pravidel je maximální povolený náraz větru 7 m/s. „Zaduje-li“ více, má závodník nárok na opakování pokusu. V Zábrěhu měřili rozhodčí vítr těsně vedle přistání kalibrovaným anemometrem se sondou umístěnou čtyři metry nad zemí. Uprímně řečeno mi

Středa 23. 6.

Už od rána fouká silný vítr. Po dopolední prezentaci a úvodním brifinku je rozhodnuto o odsunutí startu závodu na odpoledne. Piloti si tedy zpravdila musí přivstat a být v pohotovosti celý den.

Česká výprava

Startovní hrana

Pushing

Brifink

Před startem

a alkoholu. Zapředil jsem živé mezinárodní rozhovory a když Lubin vyprávěl již asi čtvrtou historiku z různých koutů světa, který navštívil, povídá někdo: „Lubin, ty si ta-ky Chrobáček Vreduško.“ Chvilí jsem nevěděli, ale pak se nám tento lingvistický oříšek podařilo přeložit - Brouk Pytlík! No, snad Lubinovi tato nelichotivá slovenská přezdívka nezuštane. Umysl Slováků, opit nás aby se v bodování týmů dostali před nás, jsme záhy prohlédli a učinili jsme bezpečnostní opatření: opili jsme se sami!

Slováci se před nás nakonec nedostali. Zálezáli jsme totiž historicky nejlepší výkon od dob, kdy s námi neletěl Tomáš Suchánek. 7. místo nám uniklo o pouhých 61 bodů. Zasluhu na tom jistě měly i nové kluzádky, které byly zakoupeny pro reprezentaci z dotace MSM a díky nimž naši piloti, alespoň technicky, mohli držet krok se světovou rogalistickou špičkou.

Usměvná příhoda se stala Božkovi, jehož mobilní telefon je vybaven novou technologií AMS (automatic message sending). Aby si snad jeho přátelé a spolupracovníci nemysleli, že by teamleader rogalistů je nějaký med a že jel do Francie na dovolenou, zaslal telefon v kapse jeho sortek, za-

patených od neustálého szení v autě při srozech, na několik úsel lánouickou zprávu: MAME VLKA.

And the winner is... Manfred Ruhmer. Nevím už kolikáté mistrovství Evropy to vlastně vyhrál. Každopádně se soutěž stává trochu fádni, když je vítěz znám již předem. Asi to tak cítí i on, takže jeho nečekané oznámení o ukončení rogalistické závodní kariéry nikoho nepřekvapilo. Na následném večírku jsem se snažil vyhledat tohoto fenomenálního pilota, který snese srovnání snad jen s našim Tomášem Suchánkem, abych se ho zaslpl, jestli neplánuje také přechod na větrné, kde by mu mohli opět slápat na paty. Ale někde se mi ztratil v množství vyhlášeného francouzského jídla a pití. Uvidíme...

Ivan Vík

Stručné výsledky:

	22	družstva	8
Radek Bareš	29	23	zemí
Dan Vyhnaník	48		
Jan Křofita	56		
Pedro Nedoma	74		
Lubín Genčur	84		
Ivan Vík			
ze 109 pilotů			

Matěj Černý několikrát velice zdáříle „utáplil“ padák na střed

Mistr ČR 2004 – Pavel Štěpán, spolehlivě glisuje na střed

Jak trénovat přesnost přistání jsem vzídal na Pavlovi Štěpánovi – největším favoritovi soutěže, který se věnuje i parašutistické přesnosti přistání. Přesnost je i disciplínou v motorovém paraglidingu, ve kterém Pavel reprezentuje ČR: „Trénovat se dá pořád. Každé, když přistávám, třeba po přeletu, si určím místo, které se snažím trefit. Nebo stačí malý kopec s převýšením třeba dvacet třicet metrů, kde se dají nájezdy trénovat od rána do večera.“

Pravda čtvrtá – systém

Výhod navijákových startů je několik – startuje se a přistává téměř na stejné místo, diváci vidí vše podstatné, organizátorům přináší možnost snadnější koordinace soutěží.

Nevýhod je ale také dost – nezkušení piloti starty zdírají, auta napínající lana je třeba koordinovat, občas se přetrhne lano. V Zábrěhu to zpočátku sem tam skřípalo a na startu byla čivkami dost velká nuda.

Jak se vlastně buduje? Leti se určitý počet kol. Závodníci startují v rozloženém pořadí. Po ulétnutí soutěžních dní (nebo kole, záleží na schopnosti organizátora vyhodnocovat výsledky) se pořadí mění – startuje se podle aktuálního pořadí – od nejhoršího do nejlepšího. Měří se vzdálenost prvního dotyku pilota se zemí.

Dotkne-li se pilot současně dvěma body, měří se vždy ten vzdálenější. Výkon je ohodnocen počty centimetrů od sídla. Výkon se sčítají, kdo má na konci „našlapáno“ nejmenší, vítězí. Při určitém počtu platných kol se jeden či více nejhorších výkonů škrtá – záleží na organizátorovi. Rozdíl oproti parašutistické přesnosti je, že závodník musí svůj pokus „ustát“. Upadne-li či podklouzne, má smůlu – inkasuje 1000 trestných bodů.

Čtvrtek 24. 6.

Na ranním brífinku je vyhlášen start prvního kola na sedm hodin ráno. Závod je s minimým skusem odstartován. První pilot je ve vzduchu po půl osmé. Starty se neuskutečňují. Odletnout první koo trvá skoro tři hodiny.

Jestli dopoledne je odstartováno i druhé kolo. Po několika pokusech ale vítr zesílil a je pokračuje se až po odpolední přestávce. Po 18. hodině se druhé kolo kompletně je a startuje dokonce kolo třetí. Do západu slunce se ale nestíhá odletat a tak zbýlé piloty čeká ležící start ráno.

V úvodních dvou kolech se nejlépe dařilo Kamiu Konečným, průběžně druhý je „mladý talent“ Michal Šneberg, třetí příčku zaujal Jaroslav Dvorský.

Pravda třetí – trénink

Přistání do omezeného prostoru je základním předpokladem jakéhokoli bezpečného létání. Přesnost přistání je ale něčím, kde jde. V běžném létání se stačí trefit do prostoru v rádech několika desítek metrů. Při přesnosti hrají roli centimetry.

Při Mistrovství se velice rychle ukázalo, jak kdo má přistávaní „nachozené“. Například „mladí a nadějní“ piloti z programu podpory talentované mládeže, kteří v Zábrěhu už od pondělí trénovali, měli přistávaní (až na několik výjimek) „v paz“i. Ti, kteří do soutěže startovali „z voleje“ byli nemile překvapeni. V prvních kolech se to tiscovskými jen hemžilo.

má za následek sříženou koncentraci. Projeví se už i přemotovanost a tak se očekávaně i diskvalifikace dvou soutěžících, kteří z přemýšlení předvádějí nepřipustné manévry, které končí našťastí bez zranění.

Během dopoledne se stíhá odletat ještě páté kolo, a to znamená, že se každému nehorší výsledek škrtné (nevím, jestli si vyberu tiscovku z prvního nebo druhého kola). Rozliší se dokonce i šesté kolo, ale po první třetině startujících zesílí vítr a kolo je přerušeno. Nakonec je celé zrušeno a závod je uzavřen s platnými výsledky po pěti kolech.

Pravda pátá – bezpečnost

Při přesnosti přistání hrozí některá nebezpečí. Při nájezdu s velkým kopcem je třeba vrchol „utáplít“ a hrozí přebřzdění. Vykracování ve vírovorech či jiných manévrech přináší také spoustu rizik. Bezpečné létání je na pilotech při soutěžích přísně vyžadováno. Jakékoliv náznaky nebezpečných manévru jsou tvrdě penalizovány.

V Zábrěhu na bezpečnost dohlížel Radek Václavík (v té době ještě hlavní inspektor paraglidingu) a ve dvou případech překročil dokonce k diskvalifikaci.

Pravda šestá – závěží se až do konce

Udržet nervy na uzdě a zachovat si perfektní koncentraci po celou soutěž jsou základní předpoklady úspěchu. Co je platné, když po třech kolech vedete, vidíte se na stupních vítězů a v posledních dvou pokusech netrefíte terč. Není mnoho disciplín, kde je šestizna tak vrtkavá.

I v Zábrěhu jsme viděli perfektní rozjezd některých pilotů (vid. Michale), kteří nakonec neudrželi nervy na uzdě a propadli se pod stupně vítězů.

Nejlépe se nakonec s podmínkami i sám se sebou popral Pavel Štěpán, přestože se mu jedna tiscovka také nevyhnuv. Protože byla ale jediná a ostatní výkony končili vždy na talíř, nebylo co řešit. Mladý mistrovského titlu u získal i pohár a padákový kluzák Stream od firmy Gradient. Společnost ČOS Paracentrum zajišťila i další hodnotné ceny – paraglidovou sedačku, záložní padák, helmu a další. Hlavně ale zajišťila partnery, díky kterým bylo možné soutěž uspořádat.

Druhý skončil Jaroslav Dvorský a třetí Petr Novotný. V juniorech zvítězil Michal Šneberg, před Štěpánem Štyčkem a Matějem Černým. Akademickým mistrem se stal Richard Bojda. Týmové vavříny získali Mladáci – tým juniůr ČR (Šneberg, Štyček S., Štrýček J., Černý), stříbrny byl Chorchy tým (Šrámek, Novotný, Carbol, Oros) a bronz si odvezl tým VSB Ostrava (Štěpán, Konečný K., Konečný V., Zouhar). Vyhlášení výsledků bylo součástí sobotního letectvého dne v Zábrěhu a mělo velice důstojnou atmosféru.

Sportovní talentů II. tréninkový tábor a MČR v přesnosti přistání s PK

Další tábor se uskutečnil na letišti Zábřeh u Hlučína, v termínu od 20. 6. do 26. 6. 2004.

Tábor byl zaměřen na nácvik přesnosti přistání s padákovým kluzákem. Pro vedení tohoto tábora se nám podařilo získat Josefa Pavla – několikrát samotného mistra světa a uznávaného trenéra v parašutismu. Bohužel J. Pavla mnozí tábor veštem jenom do 22. 6. 2004. Proto s vedením tábora pomáhal ještě Pavel Štěpán, který je zkušeným parašutistou a současně vynikajícím pilotem PK a MPK a s přesností přistání má velké zkušenosti, což potvrdil v následné soutěži, kde získal titul mistra ČR v přesnosti přistání s PK.

Tábor začal 20. 6. 2004 příjezdem na letiště a následnou teoretickou přípravou zaměřenou na závažné přiblížení a přistání. Kterou vedl Josef Pavla, prakticky provocoval přesnost přistání, kdy ke vzletu byl používán navigační LAA CR, který v současnosti provozuje PG klub Draci z Olomouce. Během dvou dní šest mladých pilotů zvídalo celkem 100 vzletů, po kterých následoval nácvik přesného přistání. Po každém přistání J. Pavla a P. Štěpán prováděli jeho rozbor. Večer pak proběhl rozbor letů a přistání u videa. 24. 6. až 25. 6. výcvikový tábor pokračoval účastí na mistrovství České republiky v přesnosti přistání, kde si mladí piloti vyzkoušeli jaký vliv na jejich výkonnost má účast v soutěži. Situaci zvládli výborně: čtyři se umístili v první desítku a Michal Šneberg vybojoval krásné čtvrté místo v celkovém pořadí. Týmovou soutěž pak tým „Mladáci I“ (složený ze sportovních talentů) vyhrál.

Josef Pavla byl velice překvapen úrovní dovedností a znalostí mladých pilotů, kteří jsou v programu sportovních talentů. Projevil zájem podílet se i v dalším období na úspěšnou kvalifikaci na MS v přesnosti přistání, která proběhne v příštím roce.

I sami mladí piloti si velice chválili, že měli možnost trénovat pod vedením J. Pavla a P. Štěpána a konstatovali, že tento tábor byl pro ně velkým přínosem.

Úkoly pro další období: část pilotů z programu ST se bude po absolvování letošní sezony (tj. v červnu) účastnit v letových disciplínách specializovat na přesnost přistání.

Cílem této skupiny bude na MČR 2005 v přesnosti přistání zajistit si účast na MS v přesnosti přistání a na něm vybojovat v družstevní umístění do 3. místa a v jednotlivcích dvě umístění do 15. místa.

Účast sportovních talentů na soutěži MČR v přesnosti přistání hradil Sportovní klub Přím-
da. Děkujeme za podporu.

Radek Václavík

Rozhovor byl přerušeno nesitním, profesionálním

Pravda sedmá a poslední – má to cenu
Přesnost přistání je atraktivní sport. Při dobré organizaci, zajištění plyvnosti a doprovodného programu, by mohl v budoucnu jít o diváky zajímavou podivnou. Tento sport je na začátku, ale čeká ho určitě velká budoucnost. Tento rok ještě

Hlavní partneři:
Severomoravská energetika, a. s.
AUTO Heller s.r.o.
PROSPER TRADING a.s.
Česká ochranná společnost, a.s.
Gradient, s.r.o.

Partneři:
Porcela Plus, a.s.
Severomoravská plynárenská, a.s.